

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 212 - Forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Ny klagestruktur på skatteområdet og ændringer som følge af idriftsættelsen af Ét Fælles Inddrivelsessystem m.v.)

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 5 af 13. maj 2013.

Holger K. Nielsen

/ Per Hvas

Spørgsmål 5:

Ministeren bedes kommentere materiale fra Erik S. M. Hansen, tidligere Retspræsident for Landsskatteretten fra ekspertmødet den 8. maj 2013, jf. L 212 - bilag 17.

Svar:

Erik S. M. Hansen (herefter benævnt ESMH) anfører, at hovedproblemerne med den nye klagestruktur er en høj klagefrekvens i forhold til påklage af ankenævnsafgørelser til Landsskatteretten og en høj omgørelsesprocent i Landsskatteretten. Vurderingsområdet er endvidere en særlig udfordring. Særligt har erhvervsejendomme og FFF-sagerne (sager om fradrag for grundforbedringer) givet problemer.

Hertil bemærkes, at lovforslaget gennem etablering af et fælles sekretariat med mulighed for øget specialisering og opbygning af faglige miljøer vil kunne sikre en højere grad af ensartethed og kvalitet i afgørelserne. Endvidere giver lovforslaget mulighed for, at en klager, hvis sagen visiteres til et skatte- eller vurderingsankenævn, kan vælge, at sagen i stedet skal behandles af Landsskatteretten. Dermed tager lovforslaget højde for disse problemer.

I forhold til vurderingssagerne bemærkes det, at FFF-sagerne er et historisk problem, og i den situation, hvor en klager i en sag vedrørende erhvervsejendomme ikke har tillid til vurderingsankenævnet, kan vedkommende vælge, at sagen skal behandles af Landsskatteretten.

ESMH anfører, at det vil være en stor udfordring af skabe det forudsatte løft af kvaliteten i de regionale afgørelser, og at man samtidig svækker Landsskatterettens sekretariat. Forsøget på at løfte kvaliteten i afgørelserne på det regionale niveau vil trække ressourcer væk fra Landsskatteretten.

Hertil bemærkes, at sammenlægningen af ankenævnenes og Landsskatterettens sekretaria-ter vil medføre et sekretariat, som er større end Landsskatterettens sekretariat er i dag. Dette giver mulighed for højere grad af specialisering og opbygning af faglige miljøer, og det sikrer en højere grad af ensartethed, at det er de samme kontorer, der forbereder sager for såvel ankenævnenes som Landsskatteretten. At skatteankeforvaltningen ikke vil være samlet ét sted i landet vil ikke hindre specialisering. Et kontor placeres et sted i landet kan således tage sig af en sagstype, mens et kontor et andet sted i landet kan tage sig af andre sagstyper.

ESMH spørger til, hvorfor man vil skabe et fælles sekretariat som en helt ny myndighed, hvorfor man ikke stiller krav om, at direktøren for sekretariatet skal have juridisk baggrund, og hvorfor denne ikke skal deltage i voteringen. Det er blot en lappeløsning at indføre en ledende retsformand.

Der henvises til mine svar på L 212 – spørgsmål 13 og 14, for så vidt angår begrundelsen for at etablere et nyt selvstændigt sekretariat.

Det forhold, at skatteankeforvaltningen vil blive større, end Landsskatterettens sekretariat er i dag, vil bevirke, at opgaverne som leder af skatteankeforvaltningen bliver mere krævende end de opgaver, Landsskatterettens præsident har i dag som ansvarlig for Landsskatterettens sekretariat. Ved at etablere et sekretariat med en chef, som kan fokusere på opgaverne som leder af sekretariatet, og en ledende retsformand, som kan fokusere på sagsbehandlingen i Landsskatteretten, sikres der tilstrækkelig fokus på begge dele.

Da direktøren for skatteankeforvaltningen dermed ikke skal deltage i afgørelserne som retsformand eller lignende, er det ikke nødvendigt at stille krav om, at vedkommende skal være jurist. Også andre uddannelser vil kunne sætte direktøren i stand til at lede sekretariatet. Samtidigt sikres det, at der er en ledende retsformand, som får bedre mulighed for at kon-

centrere sig om det formentlig stigende antal sager, som skal behandles af Landsskatteretten. Dette er ikke en lappeløsning, men en løsning som sikrer såvel fokus på ledelsen af det større sekretariat som fokus på sagerne i Landsskatteretten.

ESMH anfører, at Landsskatterettens sagsindgang må forventes at stige væsentligt, når klageren får mulighed for at vælge, at en sag, som er visiteret til et skatte- eller vurderingsankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteretten. Det vil forstærke den skævhed i belastningerne af forskellige nævnstyper, der allerede eksisterer i dag, og det vil medføre længere sagsbehandlingstid.

Hertil bemærkes, at det er korrekt, at Landsskatteretten formentlig vil få flere sager end i dag. Derfor er antallet af retsmedlemmer i Landsskatteretten og medlemmer af ankenævne også et af de spørgsmål, som kan tages op i forbindelse med den evaluering af den foreslåede nye klagestruktur, som er påtænkt, når den nye struktur har virket i 4 år, og der er bedre kendskab til fordelingen af sager mellem skatte- og vurderingsankenævne på den ene side og Landsskatteretten på den anden.

Da sagerne efter forslaget vil skulle behandles af samme sekretariat, har fordelingen med hensyn til, hvor mange sager der skal behandles af henholdsvis ankenævne og Landsskatteretten, ingen betydning for belastningen af sekretariatet og dermed den tid sekretariatet skal have til at forberede sagerne. Hvis belastningen af Landsskatteretten bliver så stor, at antallet af medlemmer bliver en flaskehals, som fører til væsentligt længere sagsbehandlingstid, vil det naturligvis være en problemstilling, som skal overvejes.

ESMH anfører, at den foreslåede klagestruktur vil medføre flere domstolssager.

Der henvises i denne forbindelse til mit svar på L 212 – spørgsmål 11.

ESMH anbefaler enten at lægge det samlede sekretariat ind under Landsskatteretten eller at udskyde beslutningen om at indføre en ny klagestruktur med henblik på et udvalgsarbejde.

Der henvises til mine svar på L 212 – spørgsmål 7, 8, 13 og 14.

ESHM anbefaler, at der skabes ensartede regler for omkostningsgodtgørelse.

Der henvises til mit svar på L 212 – spørgsmål 4 og min kommentar til henvendelsen fra Vurderingsankenævnsforeningen (L 212, bilag 21).